

tów pierwszego przejazdu na miejsce robót oraz przejazdu powrotnego po zakończeniu robót i diet za czas spędzony w podróży według przepisów o podróżach służbowych.

2. Przedsiębiorstwo obowiązane jest podać na piśmie robotnikowi zwerbowanemu przed jego przystąpieniem do pracy warunki pracy i płacy, a w szczególności stawkę wynagrodzenia, oraz zapewnić mu bezpłatny kwaterek.

3. Przedsiębiorstwo może również zapewnić pracownikom zamiejscowym, zatrudnionym nie na podstawie werbunku, bezpłatną kwaterę w hotelu robotniczym.

§ 12. 1. W przypadku konieczności zmiany miejsca pracy robotników zwerbowanych lub zamieszkałych w hotelach robotniczych zostają oni przekwaterowani na koszt przedsiębiorstwa.

2. Robotnikom przekwaterowanym przysługuje prawo do bezpłatnego pierwszego przejazdu na miejsce przekwaterowania oraz powrotu po zakończeniu robót do miejsca stałego zamieszkania i diet za czas spędzony w podróży.

3. Robotnicy przekwaterowani powinni być opłacani według tej strefy płac, która obowiązuje w miejscowości ich każdorazowego zatrudnienia.

4. Robotnik, który ma zostać przekwaterowany, powinien być na 2 tygodnie przed terminem przekwaterowania pisemnie o tym powiadomiony z podaniem nowego miejsca pracy i warunków zakwaterowania oraz strefy płac przysługującej w nowym miejscu zatrudnienia. W przypadku odmowy przez robotnika zgody na przekwaterowanie bez uzasadnionej przyczyny przedsiębiorstwo może wypowiedzieć mu umowę o pracę.

IV. Pracownicy zaangażowani specjalnie do prac, których warunki wymagają częstych zmian miejsca pracy.

§ 13. 1. Pracownicy zaangażowani specjalnie do prac, których warunki wymagają częstych zmian miejsca pracy (nie mniej niż raz w miesiącu), otrzymują przy wykonywaniu takich prac poza miejscowością stałego miejsca zamieszkania i poza siedzibą przedsiębiorstwa zwrot kosztów pierwszego i powrotnego przejazdu z miejsca i do miejsca stałego zamieszkania oraz przejazdów niezbędnych do wykonywania pracy, a w razie niemożności codziennego powrotu do miejsca zamieszkania — strawne w wysokości 8 zł dziennie i bezpłatny kwaterek lub zwrot kosztów noclegów do wysokości 6 zł za jeden nocleg.

2. Fakt zaangażowania do pracy w warunkach podanych w ust. 1 oraz szczegółowe warunki pracy i płacy powinny być podane pracownikowi w liście angażującym.

3. O ile praca w tych warunkach trwa dłużej niż miesiąc, pracownikowi przysługuje prawo do otrzymania raz w miesiącu jednodniowego bezpłatnego zwolnienia z pracy przy równoczesnym zwrocie kosztów przejazdu do stałego miejsca zamieszkania i z powrotem według taryfy najtańszego publicznego środka lokomocji.

4. Właściwi ministrowie sporządzą wykaz robót, przy wykonywaniu których pracownicy korzystają będą z przepisów niniejszego paragrafu, i wykazy te uzgodnią z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego do dnia 31 lipca 1954 r.

V. Przepisy końcowe.

§ 14. Przepisami niniejszej uchwały nie są objęte wyjazdy służbowe, podczas których pracownik wykonuje poza miejscem swojej stałej pracy czynności wchodzące w zakres prac jednostki macierzystej pracownika (inspektorzy itp.).

§ 15. 1. Kierownicy jednostek organizacyjnych mogą zgłaszać zapotrzebowania na robotników zamiejscowych jedynie w bezwzględnie potrzebnej i uzasadnionej ilości.

2. Właściwe ministerstwa powinny przeprowadzać co kwartał kontrolę ilości zatrudnionych robotników zamiejscowych w celu likwidowania ewentualnych przerostów.

§ 16. Wykonanie uchwały porucza się właściwym ministrom w terminie do dnia 31 sierpnia 1954 r., a dla przedsiębiorstw robót telekomunikacyjnych, nadzorowanych przez Ministra Poczty i Telegrafów, oraz przedsiębiorstw elektryfikacji rolnictwa, nadzorowanych przez Ministra Rolnictwa, w terminie do dnia 31 grudnia 1954 r.

§ 17. 1. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1954 r.

2. Tracą moc: załącznik nr 14 do układu zbiorowego pracy w budownictwie z dnia 7 maja 1949 r. w brzmieniu ustalonym protokołem do wyżej wymienionego układu z dnia 27 maja 1950 r. oraz załącznik nr 14 do układu zbiorowego pracy dla robót drogowych, mostowych i wodnych oraz przy eksploatacji żwiru i kruszywa z dnia 20 czerwca 1950 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

UCHWAŁA Nr 415 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 7 lipca 1954 r.

w sprawie wprowadzenia w 1954 r. prawidłowych podstaw rozliczeń w budownictwie.

Realizacja postanowień uchwały nr 302 Prezydium Rządu z dnia 18 maja 1954 r. w sprawie usprawnienia prac w zakresie sporządzania dokumentacji kosztorysowej oraz uchwały nr 401 Rady Ministrów z dnia 22 czerwca 1954 r. w sprawie zasad ustalania cen jednostkowych na roboty budowlano-montażowe, na które nie ma opracowanych kosztorysów całkowitych lub częściowych

(Monitor Polski Nr A-61, poz. 809), umożliwi polepszenie podstaw rozliczeń w budownictwie przez usunięcie z nich elementów szacunku.

W celu wprowadzenia w sposób planowy prawidłowego systemu rozliczeń wszystkich budów bez zakłóceń postępu robót oraz finansowania budownictwa — Prezydium Rządu uchwała, co następuje:

§ 1. Zobowiązuje się ministrów (kierowników urzędów centralnych) nadzorujących inwestorów i innych zleciodawców robót budowlano-montażowych oraz ministrów nadzorujących przedsiębiorstwa budowlano-montażowe do zapewnienia dla wszystkich budów od dnia 1 sierpnia 1954 r. niezbędnych podstaw do prawidłowych rozliczeń robót budowlano-montażowych w postaci: kosztorysów, kosztorysów częściowych lub wykazów uzgodnionych między inwestorem a wykonawcą cen jednostkowych.

§ 2. W przypadku niemożności stworzenia na niektórych budowach właściwych podstaw do rozliczeń, o których mowa w § 1, upoważnia się ministrów (kierowników urzędów centralnych) nadzorujących inwestorów i innych zleciodawców robót do udzielania indywidualnych zezwoleń na rozliczanie robót budowlano-montażowych na poszczególnych obiektach w oparciu o umowne kosztorysy uproszczone (tabele scalonych elementów budowy) w trybie uchwały nr 17 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie zasad rozli-

czeń za roboty budowlano-montażowe i prace projektowe w zakresie inwestycji i kapitalnych remontów między jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-6, poz. 59 i Nr A-106, poz. 1642). W zezwoleniu należy określić zakres robót, których zezwolenie dotyczy, oraz termin, do którego należy stworzyć podstawy do prawidłowych rozliczeń (§ 1). Termin ten nie może przekraczać dnia 30 września 1954 r.

§ 3. Dalsze przedłużenie terminu ustalonego w § 2 może nastąpić przez właściwego wiceprezesa Rady Ministrów.

§ 4. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Finansów i zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych).

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 30 czerwca 1954 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

833

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 1 lipca 1954 r.

w sprawie przekazania Ministrowi Skupu uprawnień do wydawania przepisów o przemiale zbóż.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przekazuje się Ministrowi Skupu uprawnienia do wydawania przepisów o przemiale zbóż.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: E. Szyr

834

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 15 czerwca 1954 r.

w sprawie ustalania podstawy wymiaru składek i świadczeń przy ubezpieczeniu pracowników rolnych.

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. Nr 51, poz. 396) w brzmieniu dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o zmianie i uzupełnieniu ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. Nr 4, poz. 28) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podstawą wymiaru składek i świadczeń we wszystkich rodzajach ubezpieczenia pracowników rolnych jest całkowite wynagrodzenie pracownika tak w gotówce, jak i w naturze, z zastrzeżeniem norm ustalonych na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

§ 2. Część gotówkową wynagrodzenia pracownika rolnego przyjmuje się w wysokości kwot należnego wynagrodzenia gotówkowego.

§ 3. Za podstawę ustalenia części wynagrodzenia w naturze przyjmuje się następujące przeciętne ceny:

pszenica	200,— zł	za 1 q
żyto	130,— „	„ 1 q
jęczmień	130,— „	„ 1 q
groch	360,— „	„ 1 q

ziemniaki	40,— zł	za 1 q
węgiel	27,— „	„ 1 q
mleko	1,75 „	za 1 litr
całodzienne wyżywienie	270,— „	miesięcznie
mieszkanie	9,— „	„
pomieszczenie dla inwentarza	6,— „	„
rola pod ziemniaki za 1 ha		równowartość 2 q żyta

§ 4. Wartość innych naturaliiów nie wymienionych w § 3 oblicza się według cen obowiązujących w dniu wydania świadczenia w sprzedaży spożywcom.

§ 5. Zakłady pracy gospodarki uspołecznionej, opłacające składki na ubezpieczenie społeczne przez banki kontrolujące ich fundusz plac, obliczają składki zgodnie z instrukcją z dnia 18 października 1952 r. (Monitor Polski Nr A-92, poz. 1437).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1954 r.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
St. Zawadzki